

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

15ΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Κυριακή 12 'Ια ουαρίου 1953 (Π.Ο.Η.) "Έτος ΣΤ' "Αριθ. 146 -Τιμή Φύλλου Δοχ. 1000	ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ὕπο τριμελοῦς ἐπιτροπῆς Κληρικῶν ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ : 'Εξάμηνος δραχ. 15.000—'Ετησία δραχ. 30.000 'Εξωτερικῶν: "Εξάμ. δολ. 3.—'Ετησία δολ. 6
Γραφεῖα: "Οδὸς Τζωρτζ 6 Πλ. Κάνιγγος—'Αθήναι Τηλέφ.	

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΝ

Στρατάρχα μέμνησθε τῆς δρησκευτικῆς ἀνοχῆς

*Εἰς τὴν Ἑλλάδα πᾶσα γνωστὴ θρησκεία εἶναι
ἀνεκτὴ καὶ τὰ τῆς λατρείας αὐτῆς τελοῦνται
ἀνωλότως ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν Νόμων.*

(Σύνταγμα 1864 ἄρθρον α')

Ἐξοχώτατε,

Τὸ καλλιεργημένον αἰσθητήριον τῆς ἐθνικῆς Σας συνειδήσεως διὰ τοῦ ὁποίου συλλαμβάνετε ἐπὶ 18 συνεχῆ ἔτη τὸν Ἑλληνικὸν καλμὸν ὡς πρωτοπόρος τῶν μεγάλων ἐθνικῶν ἐξορμήσεων καὶ τὸ αὐτὸ αἰσθητήριον τὸ ὁποῖον σήμερον Σας ἔχει προωθήσῃ εἰς τὰς ἐθνικὰς προφυλάκας, ἀσφαλῶς θὰ Σας ἔχει κάμει γνωστὸν καὶ τὸ ζήτημά μας.

Εἶναι ἄλλωστε τόσοι παλαιὰ ἡ οὐσία τοῦ ὅσον καὶ ἡ χριστιανικὴ θρησκεία, ἡ θρησκεία τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Εἶναι ὅληθές δι μέχρι σήμερον ἀπηυθύνθημεν εἰς ὅλους τοὺς Ἑλλήνας Κυβερνήτας οἵτινες παρήλασαν ἀπὸ τοῦ 1924 καὶ ἐντεθεῶν καὶ τοὺς ὠμιλήσαμεν μὲ τὸ παράπονον τῶν ἀδικημένων ἀνθρώπων, οἵτινες ἔχουν τὴν συναίσθησιν μιᾶς εὐθύνης τὴν ὁποίαν ἡμεῖς ὀνομάζομεν ἱστορικὴν καὶ ἐκκλησιαστικὴν, χωρὶς ὅμως νὰ ἀντιληφθῇ κατεῖς ἐκτὸς ὀλίγων φωταίνων ἐξαιρέσεων (Ελευθ. Βενιζέλος, Π. Τσαλδάρης, Γ. Κονδύλης, Ι. Μεταξάς) τὴν βαρύνσκειαν τὴν ὁποίαν ρίπτει εἰς τὴν ζωὴν τῶν Ἑλλήνων τὸ ἀνοικτὸν ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα, τὸ ὁποῖον ἐπολιτογραφήθη εἰς τὴν νεοελληνικὴν θρησκευτικὴν ἱστορίαν, ὡς Παλαιοημερολογιτικὸν ζήτημα.

Ἀπευθυνόμεθα σήμερον καὶ εἰς Ὑμᾶς.

Ἡ σημερινὴ ὅμως προσφυγὴ πρὸς τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα ἀποτελεῖ κατὶ τὸ ξεχωριστόν, τὸ ἰδιαίτερον καὶ οὐχὶ ἐπανάληψιν τῆς συ

νηθείας νὰ ἐνοχλώμεν πάντα πολιτικὸν ἀνερχόμενον εἰς τὴν Κυβέρνησιν

Τοῦτο τὸ δικαίωμα μᾶς τὸ δίδετε Ὑμεῖς, Ἐξοχώτατε, διὰ τῆς λαμπρᾶς καὶ ἀνεπαναλήπτου σταθιοδρομίας Σας καὶ τῆς συνεπειᾶς σας εἰς τὰ Ἑλληνοχριστιανικὰ ἰδεώδη.

Ἡμεῖς οἱ Παλῆται οἵτινες ὡς θεμέλιον τῆς ἀνθρωπίνης ἀγωγῆς καὶ ὡς κανὼνα τῆς κοινωνικῆς δράσεως τοῦ ἀτόμου θέτομεν τὴν διπλὴν ταύτην ρίζαν τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος καὶ τῆς χριστιανικῆς θρησκείας, προσατενίζομεν εἰς τὸ πρόσωπόν Σας τὸν κατ' ἐξοχὴν Ἑλληνα, τὸν Γνήσιον Χριστιανόν, ὅστις ἀφιερωμένος εἰς τὸ διπλοῦν αὐτὸ λειτούργημα, εἶναι πρόθυμος νὰ ἀκροασθῇ ὅλα τὰ σοβαρὰ προβλήματα τῆς Ἑλληνικῆς ζωῆς καὶ νὰ δώσῃ ἀνταξίας τοῦ Ὑμετέρου ἀναστήματος λύσεις.

Σήμερον ὅμως τὸ παλῆκον παρουσιάζει μίαν πληθωρικὴν σημασίαν, ἥτις ἀσφαλῶς θὰ αὐξηθῇ εἰς τὸ μέλλον (ὅπως ἠυξήθη ἀπὸ τὸ παρελθὸν μέχρι σήμερον), ἐὰν ἐπιδειχθῇ ἡ αὐτὴ ἀδιαφορία διὰ τὴν λύσιν τοῦ ἡ τοῦ χειρότερον, ἡ αὐτὴ ἐχθρότης.

Δι' αὐτὸ ἐναποθέτομεν εἰς τὰς στιβαράς Σας χεῖρας τὴν λύσιν τοῦ ζητήματός μας, διότι εἰς εὐθὺν λόγον μὲ τὸ ὑψηλὸν Σας λειτούργημα εὐρίσκεται καὶ ἡ ἀποφασιστικότης τοῦ θέματος τὸ ὁποῖον θέτομεν ἐνώπιόν Σας.

Ἐξοχώτατε,

Ἀδτήν τὴν στιγμήν δὲν ἐπικαλούμεθα τὴν νομικὴν καὶ δικαστικὴν ἀκαμψίαν καὶ ἐν παρουσιάζομεν εἰς Ὑμᾶς τὸ θέμα ὑπὸ μορφήν μιᾶς νομικῆς γνωματεῦσεως. Μολονότι εἶναι τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα τὰ ἐπιχειρήματα τὰ ἀντλούμενα ἀπὸ τὴν νομικὴν περιοχὴν, ὥστε καὶ μόνον θὰ ἤρκουν νὰ πειθαναγκάσουν καὶ τὸν

πλέον κακόπιστον συζητητὴν περὶ τοῦ δικαίω-
ματος τῆς ἐκκλησιαστικῆς μας αὐθυπαρξίας.

Αὐτὴν ὅμως τὴν στιγμὴν θέτομεν τὸ ζήτη-
μα ἐνώπιον ὧμῶν, ὑπὸ μίαν ἀπλουστεράν μορ-
φήν, πλησιέστερον εἰς τὸ συναίσθημα παρά εἰς
τὴν λογικὴν καὶ μὲ ἀπλουστευμένην τὴν πολύ-
πλοκον ἐκκλησιαστικὴν συγκρότησίν του. Ὑπὸ
τὴν ἐποψὶν δηλαδὴ τῆς *Θρησκευτικῆς ἀνοχῆς*.

Ἡμεῖς δὲ, ὥς καὶ πᾶτες οἱ ἄνθρωποι μέ-
χρι σήμερον, λέγοντε θρησκευτικὴν ἀνοχὴν ἐν-
νοῶμεν, τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ δικαιώματος τῶν
ἄλλων νὰ πιστεύωσι περὶ Θεοῦ καὶ λατρεύωσι
αὐτὸν καθ' ὃν τρόπον νομίζουσι ὀρθότερον.

Αὕτη ἡ ἀρχὴ εἶναι κατ' ἐξοχὴν προῖον τῆς
μοναδικῆς θρησκείας, τοῦ χριστιανισμοῦ, καὶ
ἐθεμελιώθη ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸν Ἰδρυτὴν τῆς, διὰ
τοῦ περιφήμου «ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν»,
Ἡ βία, ὁ ἐξαναγκασμός, ἡ μισαλλοδοξία καὶ
ἡ ἐξόντωσις τοῦ ἁλλοθρήσκου εἶναι τὸσον ξέ-
ναι πρὸς τὸν χριστιανισμόν, ὅσον τοῦλάχιστον
ἡ ἀπόστασις μεταξὺ οὐρανοῦ καὶ γῆς.

Καὶ ἐνῶ ἡ ἱστορία τῶν ἄλλων θρησκειῶν
ἀρχομένων ἀπὸ τὸν Βουδδισμόν καὶ ληγόντων
εἰς τὸν Μωαμεθανισμόν, εἶναι ἡ ἀπαριθμησις
σκοτεινῶν καὶ βιαιῶν διωγμῶν ἐναντίον τῶν
ἄλλα φροσόντων, ὁ Χριστιανισμός καταυά-
ζεται ἀπὸ ἑνὰ ὑπερκόσμιον φῶς πραότητος καὶ
ἀγάπης. Ὁ Ἀρχαῖος Ἑλλην., Πολιτισμός με-
τὰ τὴν ἐπιφανὲς ἀκὴν λαμπρότητα κατα-
τρώγεται ἀπὸ τὴν ἑλλειψιν αὐτῆς τῆς ἀρχῆς
καὶ τέλος ἀμαυροῦται θανατῶν τὸν μέγαν
διδάσκαλον, τὸν Σωκράτη, διότι ἐλάλει περὶ
καινῶν δαιμονίων.

Ἐχρειάσθη νὰ ἀνατελεῖ ἡ τὸ ἄστρον τῆς Βη-
θλεὲμ διὰ νὰ θεμελιώσῃ τὴν νέαν ἀρχὴν τῆς
θρησκείας ἀνοχῆς καὶ τέλος νὰ ἐξαποστελῇ
τοὺς μαθητάς του νὰ ἐθῶν μετὰ τὸν ὄπλον
τὴν ἀγάπην καὶ τὸν σεβασμὸν τῆς ἀνθρωπίνης
προσωπικότητος, «ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων».
Πόσον βαθέως εἶχον βιώσει τὴν ἀρχὴν ταύτην
οἱ πρωτεργαταί τῆς Ἐκκλησίας ἀπολογηταί
καὶ μάρτυρες, τὸ ἀποδεικνύει τὸ κατωτέρω ἀ-
πόσπασμα τοῦ Λακτανίου, ἀπολογουμένου
ὑπὲρ τῶν διωκομένων χριστιανῶν.

«Ἡ θρησκεία δὲν δύναται νὰ ἐξαναγκασθῇ
δὲ τῶν λόγων μάλλον παρά διὰ τῶν ῥάβδων
διαδοτέα ἡ θρησκεία, ἵνα εἶναι ἐκουσίως ἀποδε-
κτὴ. Δὲν ἀπαιτοῦμεν ἵνα οἱ ἄλλοι ἐκότες ἄ-
κοντες λατρεύωσι τὸν Θεόν ἡμῶν ὅστις εἶναι
ὁ Θεὸς πάντων, οὐδὲ ὀργιζόμεθα ἐὰν δὲν λα-
τρεύωσιν αὐτόν».

Τοιοιουτρόπως ἀπὸ τὴν ἱστορίαν καταδει-
κνύεται σαφῶς ὅτι ὁ χριστιανισμός οὐδέποτε
μετήλθεν μέσα βάρβαρα διὰ νὰ ἐπιβληθῇ, ἀλλὰ
πάντοτε ἐσεβάσθη τὸν νόμον τοῦ ἴδιου ὁ Ἰ-
δρυτῆς του ἐθεμελίωσε μὲ τὸ «ὅστις θέλει ὀ-
πίσω μου ἐλθεῖν» τὸν νόμον τῆς θρησκευτικῆς ἀνοχῆς.
Ἐξοχώτατε,

Ἡμεῖς οἱ Παλῆται οἵτινες τοσαῦτα ἔχομεν ὑ-
ποστῆ τα τελευταῖα ἔτη ἀπὸ τὴν ἑλλειψιν σε-
βασμοῦ πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν μας καὶ τὸν τρό-

πον τῆς λατρείας μας (ὅστις εἶναι γνήσιος χρι-
στιανικός), στρεφόμεθα σήμερον πρὸς ὧμᾶς
καὶ ἐξαιτούμεθα τὸν ἀπωλεσθέντα σεβασμὸν
πρὸς τὴν χριστιανικὴν μας συνειδήσιν.

Ἀπαντήσατε εἰς ὅσους ἐννοοῦν νὰ μᾶς
διώκουν, ὅτι ἡ πίστις εἶναι ἔργον συνειδήσεως
καὶ βίωμα ἐσώτατον τοῦ ἀνθρώπου, ἐὰν δὲ
οὗτοι εἶναι κληρικοί, γίνονται βιασταὶ καὶ ἱερό-
συοὶ παραβιάζοντες τὸ ἅδυτον τῆς ψυχῆς μας
καὶ βεβηλώνοντες τοῦτο.

Σεῖς πρῶτος γνωρίζετε Ἐξοχώτατε, ὅτι εἰς
τὴν συνειδήσιν τοῦ ἀνθρώπου οὐδεὶς δικαιούται
νὰ ἐπέμβῃ. Διδάξατε αὐτὴν τὴν ἀρχὴν, τὴν
ἀρχὴν τοῦ σεβασμοῦ τῆς θρησκευτικῆς συνει-
δήσεως, πρὸς ὅλους τὰς κατευθύνσεις ἄλλὰ πρὸ
παντός πρὸς τὴν ἐπίσημον Ἐκκλησίαν ἥτις εἶ-
ναι δι' ἡμᾶς ὁ χειρότερος ἐχθρὸς τοῦ νόμου
τῆς θρησκευτικῆς ἀνοχῆς.

Ἀποθήσατε μακρὰν ὅσους θελήσουν νὰ χρη-
σιμοποιήσουν τὸν βραχίονα τῆς Πολιτείας διὰ
νὰ ἐγείρουν καθ' ἡμῶν νέα κύματα διωγμοῦ.
Κανεὶς δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ μᾶς μισέῃ, καὶ
ἡμεῖς οὐδένα μισοῦμεν.

Ὅσοι μᾶς θεωροῦν πλανωμένους ἅς διαδό-
σουν τὴν ἰδικήν των ἀλήθειαν, τὴν πειθῶ καὶ
τὴν θεολογικὴν των σοφίαν.

Ἡ διδασκαλία τοῦ Εὐαγγελίου εἶναι τὸσον
ὕψηλὴ, εἶναι τὸσον Ἁγία, τὸσον Θεία ὥστε
περικλείουσα ἐν ἐαυτῇ ἀκατόβλητον σθένος δὲν
ἔχει ἀνάγκην νὰ ὑποστηρικθῇ διὰ τῆς βίας.

Ἀναμένομεν, Στρατάρχᾳ, ἡ ἀντιμετώπισις
τοῦ Παλῆκοῦ ζητήματος, τοῦ ζητήματος μετὰ τὴν
συντριπτικὴν ἐθνικὴν καὶ ἐκκλησιαστικὴν ση-
μασίαν διὰ τὸ μέλλον τῆς χώρας μας, νὰ γίνῃ
ἱστορικὴ, ἐγκαινιάζουσα νέον κύκλον ἐκκλη-
σιαστικῆς ζωῆς, ὅπως καὶ τὸ ἔθνος δοκιάζει
κάτω ἀπὸ τὴν φωτεινὴν Σας ἡγεσίαν νέους
προοδευτικοὺς βη-ατισμούς.

ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΔΙΑΙΡΕΣΕΩΣ

Ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἐπιτεθέντων κατεδείχθη ὅτι
ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διὰ τῆς
γενομένης δι' αὐτῆς κατὰ τὸ 1924 μονομεροῦς καὶ
αὐθαρέτου ἀλλαγῆς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερο-
λογίου, ἐδημιούργησε τὸ Παλαισημερολογητικὸν ζή-
τημα καὶ τὴν δι' αὐτοῦ διάσπασιν εἰς τὴν ἐνότητα
τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας.

Ἐπίσης κατεδείχθη ὅτι τοὺς ἐμμένοντας εἰς τὴν
διαφύλαξιν τῶν πατροπαράδοτων ἐκκλησιαστικῶν ἡ-
μερολογικῶν παραδόσεων Παλαισημερολογίτας προ-
σπαθεῖ νὰ ἐξοντώσῃ δι' ἀγρίων ἀναχρονιστικῶν καὶ
ἀντιχριστιανικῶν διωγμῶν καὶ διὰ προκλήσεως μί-
σους καὶ καταφρονήσεως ἐναντίον των, περὶ ἀ-
τίκται εἰς τὸ παράδειγμα τοῦ Κυρίου καὶ τὰ διδάγ-
ματα τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων.

Ἡδὲ θὰ ἐλεγχθῇ ἡ τετάρτη παράγραφος τῆς ἀ-
νωτέρω Συνοδικῆς Ἐγκυκλίου, ἵνα καταδειχθῇ ὅτι
τὸ περιεχόμενον ταύτης ἀνταποκρίνεται πρὸς τὰ

πράγματα καὶ τὴν ἀλήθειαν ἢ ἐπιδιώκεται καὶ δι' αὐτοῦ ἡ συγκάλυψις ἄλλων σκοπῶν εἰς βάρος τῶν Παλαιοημερολογιτῶν.

Τὸ περιοχόμενον τῆς παραγράφου ταύτης, ἔχει ἐπὶ λέξει οὕτω: Ἐπειδὴ ὁμοῦ ἡ οὕτω συνεχιζομένη διαίρεσις, ὡς διὰ πλείστων ἀναλόγων περιπτώσεων διδάσκει ἡ μακράων ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας, δύναται νὰ ἔχη πολλὰς καὶ βαρεῖας διὰ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ Ἔθνος συνεπείας, διὰ τοῦτο ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος θεωρεῖ καθήκον αὐτῆς ἱερὸν καὶ ἐθνικὴν ὑποχρέωσιν, ὅπως ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν πάντων τῶν Ἑλλήνων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν ἐπὶ τῶν μεγάλων κινδύνων, τοὺς ὁποίους ἐμπερικλείει τὸ μὲν ἢ μετὰ ἀδιαφορίας ἐκ μέρους τῶν πολλῶν ἀντιμετωπίσας, τὸ δὲ ἢ ἄστοχος καὶ ἐπὶ μεγίστῃ ζημίᾳ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἐθνους διαχειρίσις τοῦ ζητήματος τούτου, τοῦ κατὰ τὸ φαινόμενον μὲν ἀσημάντου καὶ ἐπουσιώδους, πολλὰ δὲ καὶ ἀνεπανόρθωτα κατὰ δυνάμενον νὰ προκαλέσῃ.

Διὰ τῆς παραγράφου ταύτης, ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Κρατοῦσης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἥτις, ὡς ἐλέχθη, εἶναι ἡ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Κρατοῦσης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, δηλαδὴ πάντων τῶν ἔχοντων Μητροπολίτας νεωτέρων Νεοημερολογιτῶν Ἀρχιερέων, ὁμολογεῖ μετὰ μίαν ὁλόκληρον σχεδὸν 27ετίαν οὐ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος ὑφίσταται διαίρεσις, ἥτις καὶ συνεχίζεται καὶ δύναται νὰ ἔχη πολλὰς καὶ βαρεῖας συνεπείας διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν καὶ διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος.

Δι' ὃ καὶ ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν πάντων τῶν Ἑλλήνων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν ἐπὶ τῶν μεγάλων κινδύνων, τοὺς ὁποίους ἐμπερικλείει ἡ μετ' ἀδιαφορίας τῶν πολλῶν ἀντιμετωπίσας καὶ ἢ ἄστοχος διαχείρισις τοῦ ζητήματος τούτου τῆς διαίρεσεως.

Ἀλλὰ, ἐκ τῶν ἀνωτέρω διὰ μακρῶν ἐκτεθέντων, κατεδείχθη πλήρως, ὅτι, καὶ τὴν διαίρεσιν καὶ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς καὶ ἐθνικοὺς κινδύνους, εἶχον τὸ νῆσι καὶ προεῖπει, ὅτι θὰ ἐπέρχοντο, αἰτίας αἱ ἀνωτέρω μνημονευθεῖσαι Ἐπιτροπῇ, εἰς ἃς ἐπρωτοστάτει καὶ ἡ Ἱδία ἡ Ἱερά Σύνοδος, ἂν, μονομερῶς καὶ ἄνευ τῆς προηγουμένης συνεννοήσεως καὶ συναινέσεως πασῶν τῶν λοιπῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἐγένετο ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἡμερολογιακὴ ἀλλαγὴ ὑπὸ μιᾷς μόνης Ἐκκλησίας, εἴτε τῆς Ἑλληνικῆς, εἴτε καὶ οἰκισθῇ τότε ἄλλης.

Καὶ συνεπῶς, ἐφ' ὅσον καὶ διαίρεσις καὶ οἱ ἐκ ταύτης Ἐκκλησιαστικοὶ καὶ ἐθνικοὶ κίνδυνοι ἦτο γνωστὸν ὅτι θὰ ἐπέρχοντο, ἂν ἐπεχειρεῖτο μονομερῆς Ἐκκλησιαστικὴ ἡμερολογιακὴ ἀλλαγὴ, πρὸς τίνα λόγον ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Κρατοῦσης Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας ἐφιστᾷ ἐπ' αὐτῶν τὴν προσοχὴν πάντων τῶν Ἑλλήνων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, ἀφοῦ εἶναι ἐπίσης γνωστὸν ὅτι τὴν μενομερῆ Ἐκκλησιαστικὴν ἡμερολογιακὴν ἀλλαγὴν δὲν ἐπεχείρησαν πάντες οἱ Ἕλληνες Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, ἀλλ' ἐπεχείρησεν αὐτὴν μόνῃ ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Κρατοῦσης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διὰ τῆς κατὰ τὸ 1924 ἐξαπολυθείσης γνωστῆς Συνδικτικῆς Ἐγκυκλίου τῆς, ἐναντίον τῆς ὁποίας καὶ ἀμέσως ἔκτοτε ἀντετάχθη μία εὐαριθμὸς κατ' ἀρχὰς καὶ ἀξιοσημεί-

νῃ συνεχῶς κατόπιν μερὶς τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ Κλήρου διὰ λόγους καθαρῶς Θρησκευτικῆς συνειδήσεως, καὶ δὲν ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν Αὐτῆς τῆς Ἱδίας, ὡς Μόνης ὑπαιτίου καὶ Μόνης ὑποχρέου, ἀλλὰ καὶ δυνάμενης νὰ ἐπανορθώσῃ τὸ σφάλμα τῆς;

Τὸ πῶς δύναται νὰ ἐπανορθώσῃ τὸ σφάλμα τῆς ἐξετέθη ἤδη, ὅτι πρέπει, ἀντὶ νὰ προσπαθῇ νὰ ἐξοντώσῃ τοὺς ἐξακολουθοῦντας νὰ τελώσι τὰ θρησκευτικὰ καθήκοντά των κατὰ τὸ κατ' ἐπαράδοτον Ἐκκλησιαστικὸν Ἡμερολόγιον Παλαιοημερολογίτας διὰ τῶν ἀναχρονιστικῶν καὶ ἀντιχριστιανικῶν μέτρων τῆς βίας καὶ τοῦ διωγμοῦ, νὰ καταβάλλῃ προσπάθειάς πρὸς σύγκλησιν Πανορθοδόξου ἢ Μεγάλης Τοπικῆς Συνόδου διὰ τὴν ὀριστικὴν Κανονισμὸν καὶ Νόμιμον λύσιν τοῦ ἐξ ὑπαιτιότητος τῆς ἀνακύψαντος ἐκκλησιαστικοῦ καὶ ἐθνικοῦ τούτου ζητήματος τῆς ἐκκλησιαστικῆς ταύτης ἡμερολογιακῆς διαφύσεως, ἐκτὸς ἂν ἔχη, ἀντὶ τοῦ βλάπτοντος ἐγωϊσμοῦ, τὸ ὠφελοῦν σθένος νὰ ὁμολογήσῃ τὸ σφάλμα τῆς καὶ νὰ ἐπανεέλθῃ εἰς τὸ Παλαιὸν Ἐκκλησιαστικὸν Ἡμερολόγιον, εἰς τὸ ὁποῖον εὐρίσκετο ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τοῦ 1924, καὶ ἀπὸ τοῦ ὁποῖον ἀντικανονικῶς καὶ παρανόμως παρεξέβηκε μετὰ τόσους αἰῶνας.

Ἀλλὰ δὲν εἶναι σφαλερὰ καὶ πεπλανημένη μὴν ἡ ἀντίληψις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Κρατοῦσης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐφιστώσης τὴν προσοχὴν πάντων τῶν Ἑλλήνων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν ἐπὶ τῆς διαίρεσεως τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐπὶ τῶν ἐκ ταύτης ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἐθνικῶν κινδύνων, τὴν ἐμφάνισιν τῶν ὁποίων προὐκάλεσεν Αὐτὴ ἡ Ἱδία διὰ τῆς ὑπ' αὐτῆς ἐπιχειρηθείσης ἀδαιρέτου καὶ μονομεροῦς ἀντικανονικῆς καὶ παρανόμου ἐκκλησιαστικῆς ἡμερολογιακῆς ἀλλαγῆς, ἀλλ' ἐσφαλμένη εἶναι καὶ ἡ ἐτέρα ἀντίληψις τῆς περὶ τῆς μετὰ ἀδιαφορίας ἐκ μέρους τῶν πολλῶν ἀντιμετωπίσεως καὶ περὶ τῆς ἀστόχου καὶ ἐπὶ μεγίστῃ ζημίᾳ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ἐθνους διαχείρισεως τοῦ ζητήματος τούτου, τῆς ἐκκλησιαστικῆς, διαίρεσεως δηλαδὴ καὶ τῶν ἐκ ταύτης ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἐθνικῶν κινδύνων.

Διότι ἡ μὲν ἀντιμετώπισις αὐτῶν ἐκ μέρους τῶν πολλῶν λαϊκῶν καὶ κληρικῶν, μὴ Παλαιοημερολογιτῶν βεβαίως, ἤρξατο ἐξ αἰτίας τῶν συνεχιζομένων διωγμῶν κατὰ τῶν Παλαιοημερολογιτῶν νὰ μὴ εἶναι πλέον μετ' ἀδιαφορίας, ὡς ἀνακριβῶς καὶ σκοπίμως ἰσχυρίζεται ἡ Ἱερά Σύνοδος, ἀλλὰ νὰ ἐκδηλοῦται μετὰ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος, ἐφ' ὅσον πλῆστοι ἐκ τῶν ἀναφερομένων ἐν τῇ Συνδικτικῇ ταύτῃ Ἐγκυκλίᾳ πολλῶν, ἤρχισαν ἤδη καταφύγεως νὰ κατακρίνωσιν οὐχὶ τοὺς Παλαιοημερολογίτας, ἀλλὰ τοὺς κατὰ τῶν Παλαιοημερολογιτῶν διωγμοὺς καὶ μάλιστα μέχρι τοιοῦτου σημείου, ὥστε, καθὼς λέγεται, εἰς τοῦτων, δεχθεῖς ἐν τῷ καταστάματι τοῦ τὴν ἐπίσκεψιν φίλου τοῦ νεωτέρου Νεοημερολογίτου Μητροπολίτου καὶ ἐπικρίνας τοῦτον διὰ τοὺς ἐπιχειρουμένους ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας διωγμοὺς, ἠγάγκασεν αὐτὸν ν' ἀνταπαντήσῃ ὅτι ἀπορεῖ, διότι ἀκούει τοιαύτας ἐπικρίσεις καὶ ἀπὸ αὐτῶν, καὶ νὰ δηλώσῃ ὅτι διὰ τοῦτο τοῦ λοιποῦ θὰ παύσῃ καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν «καλὴν μέραν», δηλαδὴ καὶ αὐτὸν τὸν χαίρετισμόν του.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΖΑΧΑΡΙΑΣ

(Ἀκολουθεῖ)

Δικηγόρος

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Ἀπὸ τὴν ἐθνικὴν δρᾶσιν τοῦ Πανιερώτατου
Ἀγ. Προέδρου Μητροπολίτου πρ. Φλωρίνης κ. Χρυσοστόμου

Κατὰ τὴν 31 Αὐγούστου 1923 καθ' ἣν ἡ νῆσος Κέρκυρα, ἐπὶ τῇ προφάσει τοῦ ἐγκλήματος τῆς Κακισίας, κατελήφθη ὑπὸ τοῦ Ἰταλικοῦ Στόλου, ὁ Πανιερώτατος Ἀγ. Πρόεδρος ἡμῶν Μητροπολίτης τυγχάνων τότε Πελαγονίας, παρεπιδημῶν ἐν τῇ πόλει Κερκυρας καθ' ὅλον τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς κατοχῆς, φιλοξενούμενος τοῦ Μητροπολίτου Κερκυρας καὶ Παξῶν κ. Ἀθηναγόρα νῦν Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καὶ πρόην ἀρχιδιακόνου του, εὐφρεθεὶς ἐν μέσῳ τοῦ καταγανακτισμένου Κερκυραϊκοῦ Λαοῦ, δὲν ὑστέρησε εἰς τὴν ἐκδήλωσιν τῆς Ἐθνικοφροσύνης του, ὡς καὶ ἄλλοτε ἀντίστη εἰς τὰ Βιτώλια κατὰ τὴν εἰσβολὴν τῶν Σέρβων, καὶ οὕτω κατὰ τὴν 28ην Σεβρίου 1923 (τοῦ Ἰταλικοῦ Στόλου εὐρισκομένου ἀκόμῃ ἐν τῷ λιμένι) πανήγυριν τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς νήσου ἐκ τῆς Ἰταλικῆς Κατοχῆς, εἰς τὴν πλατεῖαν Σπιανάδας, χοροστατῶν κατὰ τὴν τελεσθεῖσαν δοξολογίαν, ἐξεφώνησε τὴν ἀκόλουθον μνημειώδη εὐχὴν :

«Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, ὁ τῇ Σῇ ἀρρήτῳ σοφίᾳ καὶ τῇ κραταίᾳ δυνάμει δημιουργήσας τὴν Κτῆσιν καὶ ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι τὰ πάντα παραγαγὼν, ὁ ἀπ' ἀρχῆς θέμενος εἰς τὸν ἑναστρον καὶ πάγκαλον Οὐρανὸν τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, τοὺς ἀειζώους καὶ ἀναλλοιώτους νόμους τῆς ἀενάου κινήσεως καὶ ἀρμονικῆς λειτουργίας τοῦ συμπαντος καὶ τὰ πάντα συνέχων καὶ συγκρατῶν ταῖς οἰκείαις δόξαις καὶ τροχαῖς διὰ τὴν διατήρησιν τῆς θείας σκοπιμότητος καὶ ἀρμονίας ἔν τε τοῖς ἐπιγείοις καὶ τοῖς ἐπουρανίοις, ὁ πλάσας κατ' εἰκόνα Σὴν καὶ ὁμοίωσιν τὸν ἄνθρωπον, μόνον ἐκ πάντων τῶν θνητῶν ὅσα ζῶσι καὶ ἔρπουσιν ἐπὶ τῆς γῆς λαχόντα τῆς Σῆς λογικῆς, εὐσυνειδήτου καὶ ἀθανάτου πνοῆς καὶ Βασιλέα συμπάσης τῆς ὥραιας καὶ παγκάλου φύσεως καταστήσας, δι' ἧς δόξης καὶ τιμῆς ἐστεφάνωσας αὐτόν, Σὲ τὸν Βασιλέα τῶν Βασιλευόντων καὶ Κύριον τῶν Κυριευόντων, τὸν ἐγγράξαντα ἐν ταῖς πλαξὶ τῶν καρδιῶν τοὺς ἀδελφίτους καὶ ἀθανάτους τῆς ἀληθείας τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἡθικῆς καὶ πολιτικῆς ἐλευθερίας νόμους, δι' ὧν ἐν εἰρήνῃ καὶ ἀρμονικῷ συντονισμῷ τῶν διανοητικῶν καὶ ἡθικῶν δυνάμεων τῆς λογικῆς φύσεως προάγεται καὶ τελειοποιεῖται ἐν τῷ ἀκραίῳ πολιτισμῷ καὶ τῇ κατ' ἄμφω εὐδαιμονίᾳ ἡ ἀνθρωπότης, Σὲ ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν καὶ σοὶ τὸν αἶνον καὶ τὴν εὐχαριστίαν ἀναπέμπομεν καὶ πάντοτε μέν, δι' ὅσας καθ' ἐκάστην ἐπιδαφιλεύεις ἡμῶν θείας καὶ πλουσίας δωρεάς, ἐξαιρέτως δὲ κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην, ἀνθ' ὧν ἐν τῷ ἀράτῳ Σου ἐλέει καὶ τῇ ἀδελκάτῳ δικαιοκρατορίᾳ ἐδικαιώσας καὶ ἠψόφρας ἡμᾶς, ἀπαλλάξας διὰ τῶν πρεσβειῶν τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σπυρίδωνος Ἐπισκόπου Τριφυθοῦντος τοῦ Θαυματουργοῦ, καὶ πολιούχου τῆς νήσου ἡμῶν προ-

στάτου τῆς αἰφνιδίας καὶ ἀδίκου ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλου λαοῦ. Εὐλογητὸν καὶ δεδοσμένον εἰς τοὺς αἰῶνας εἴη τὸ ὄνομά Σου, δι' ἀπέδοκας ἡμῖν ὡς ταχιστα τὴν λάθρα κλαπείσαν ἀφ' ἡμῶν ποθεινὴν ἐλευθερίαν διὰ τῆς ἐπιβουλῆς ἐπιδρομῆς τοῦ ἀλλοφύλου τούτου λαοῦ, ἀντατάξας κατὰ τῶν σιδηρῶν κολοσσῶν καὶ τῆς κατακτητικῆς βουλίας αὐτοῦ τὸ ἀδύρητον σθένος τῶν ἀνθρωπίνων δικαίων καὶ τῆς ἐλευθερίας τῶν λαῶν, τὰ δύο ταῦτα σύμβολα καὶ ἀκατονώριστα ὅπλα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Σὺ γάρ, ὡς ὕψιστος Βασιλεῦς, διακρατῶν τὴν πανταδυνάμῳ χειρὶ Σου τὸν ἀμφήρη καὶ πυρόεντα τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς θείας δικαιοκρατίας κεραυνὸν κατευθύνεις τὰς νύξεις καὶ τὰς βουλὰς τῶν ἰσχυρῶν τῆς Γῆς, καὶ Σὺ μόνος ἐπίστασαι, δι' ὧν ἐπινοεῖς τρόπων καὶ μέσων, τοὺς πονηρὰς τῶν ἐναντίων ἀνθρώπων ἐπιβουλὰς καὶ ἐνεργείας πρὸς τὸ ἀγαθὸν μεταστρέφειν καὶ τούτους ἐκόντας ἀκόντας εἰς ὑπουργοὺς καὶ συντελεστάς τῶν θεῶν καὶ ἀνεξίτηλτων Σου βουλῶν κατεργάζεσθαι. Ναὶ ὁμολογοῦμεν δι' ἰσχύος τῆς Σῆς συγκαταβάσεως καὶ παραχωρήσεως, Βασιλεῦ Παντοκράτωρ, οὐδὲν κακόν, οὐτε ἐν ἡ γῇ, οὐτε κατ' αἰθέριον θεῖον πόλον, οὐτε καὶ ἐν τῷ ἐναλίῳ πόντῳ ἐπιτελεῖται ὑπὸ τῶν ἐναντίων τῆς Φύσεως στοιχείων καὶ τῆς ἀνοίας τῶν ἀνθρώπων, τῶν ὑπὲρ ματαίας δόξης καὶ ἀδελμίου κερδοσύνης ἄζηλον καὶ δυσέριστον ἐπιδεικνυομένων σπουδῇ ἐπὶ βλάβῃ καὶ κακοδαιμονίᾳ τοῦ πληθύνοντος. Ἀλλὰ καὶ δὲν ἀγνοοῦμεν, Ὑψίστε Θεέ, ὅτι Σὺ μόνος, Οὐ τὸ κράτος ἀμαχὸν καὶ τὸ ἔλεος ἀπειρον, ὁ πατάσων καὶ πάλιν ἰώμενος, ἐν τῇ θείᾳ συγκαταβάσει καὶ τῇ ἀνεξαντλήτῳ μακροθυμίᾳ Σου ἐλεεῖς καὶ εὐεργετεῖς τὸν ἀδικούμενον, ὡς ἡλέησας καὶ ἐδόξασας νῦν τὸν Κερκυραϊκὸν λαόν, ὅστις κρατῶν τὰ χρυσοῦνλα τῆς Ἑλληνικῆς εὐγενείας καὶ τῆς πατρῴας πίστεως καὶ φιλογενείας τοιαύτην ὑπέροχον ἐπεδείχματο συμπεριφορὰν ἀπέναντι τῶν ἐκβιαστῶν τῆς ἐλευθερίας αὐτοῦ κατὰ τὰς δλίγας ἡμέρας ταύτης ἡμέρας τῆς σκληρᾶς δοκιμασίας του, ὥστε ὄντως ἀνεδείχθη ἀντάξιός τῆς Ἱστορίας του, τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ. Αὐτὸ καὶ Σὲ εὐλογοῦμεν καὶ τὸ Πανάγιον ὄνομά Σου δοξάζομεν, καὶ τὴν Θεῖαν χάριν Σου μετὰ παρηγορίας ἀείποτε ἐπικαλούμεθα ἐφ' ἡμῶν καὶ τὸν περιούσιον Ἑλληνικὸν λαόν Σου, τὸν ἡμεροφῆ τοῦτον καὶ ἀκραιφνῆ λάτριν τῆς ἰδέας καὶ τοῦ χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ.

Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς ἡμῶν Βασιλεῖς στερέωσον, τὴν πίστιν σιγρίξον, τὰ ἔθνη πρᾶνον, τὸν κόσμον εἰρήνευσον, τὴν Ἀγίαν Σου Ἐκκλησίαν καλῶς διαφύλαξον, τὴν πόλιν καὶ νῆσον ταύτην ἀσινῇ καὶ ἀλώβητον ἀπὸ πάσης ἐναντίας προσβολῆς διατήρησον, τὸν δὲ περιούσιον Ἑλληνικὸν λαόν

Σου εἰς τὴν ποθεινὴν λεωφόρον τῆς Ἑθνικῆς καὶ Ἑκκλησιαστικῆς δόξης καὶ εὐλογίας χειραγώγησον καὶ ἀσφυλῶς καθοδήγησον, ἵνα καὶ ἐν τούτῳ δοξάσωμεν τὸ Πανάγιον ὄνομά Σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν».

Μετὰ ταῦτα σύμπας ὁ Κερκυραϊκὸς λαὸς κατευθύνεται πρὸς τὸ Δημαρχεῖον, ὅπου πρόκειται νὰ λάβῃ χώραν δεξιώσεις τῶν Ἀρχῶν. Ἀπὸ τοῦ ἐξώστου δὲ τοῦ Δημαρχείου ἐμφανισθεὶς ὁ Πανιερώτατος Ἅγιος Πρόεδρος ἡμῶν ἐξεφώνησε τὸν κάτωθι λιαν ἐμπνευσμένον λόγον:

«Κ ε ρ κ υ ρ α ῖ κ ἐ Λ α ἔ,

Τὴν εὐφρόσυνον ταύτην καὶ γηθόσυνον τῶν ἀπελευθερωτηρίων πανήγυριν καὶ τελετὴν δέον νὰ σφραγίσωμεν μὲ τὴν σφραγίδα τῆς θείας ἡμῶν θεοσκείας καὶ ἀμωμῆτου ὁρθοδόξου πίστεως.

Ἀπὸ Θεοῦ ἡρξάμεθα καὶ ἐν τῷ Θεῷ πρέπει νὰ καταλήξωμεν στοιχοῦντες καὶ ἐν τούτῳ τοῖς ἔχουσιν τῶν εὐσεβῶν ἡμῶν προγόνων.

Ἐκεῖ ἡ ἔσχατον τὴν ἀπελευκταίαν ἀλλὰ καὶ τὴν ἀγαθὴν συγκυρίαν νὰ παρεπιδημῶ κατὰ τὴν δοκιμασίαν σας ταύτην εἰς τὴν ὥραιαν καὶ χαριτωμένην νῆσον ὑμῶν, συνεμερίσθην ὡς Ἑλλήν Ἱεράρχης τόσῳ τῶν θλίψεων σας ἐπὶ τῇ ξένῃ κατοικίᾳ, ὅσῳ καὶ τῆς ἐνθουσιώδους χαρᾶς σας ἐπὶ τῇ ἐλευθερίᾳ τῆς ἐλευθερίας ὑμῶν, παρακληθεὶς παρὰ τοῦ φιλοξενούντος με Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου ὑμῶν κ. Ἀθηναγόρα, ὅστις τυγχάνει εἰς τῶν διαπρεπεστέρων καὶ θερμορρογότερων Ἱεραρχῶν τῆς Ἑλληνικῆς Ἑκκλησίας καὶ ἀνταξίος πρὸς τὴν πατρύζουσαν πίστιν καὶ εὐσέβειαν τοῦ Κερκυραϊκοῦ λαοῦ, ἀπεδέχθην ἐκ προσώπου αὐτοῦ νὰ θέσω τὴν σφραγίδα τῆς ἐθνικῆς καὶ θεοσκευτικῆς ταύτης τελετῆς. Εὐγενέστατοι Κερκυραῖοι, πρέπει νὰ εἰσθε ὑπερήφανοι διότι ἀνήκετε εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος, ὅτε εἰς αἰῶνας ὀλοκλήρους τὸ πάλαι ἐκράτησε τὰ σκῆπτρα τῆς ἐπιστήμης καὶ τοῦ ἀκραίονος πολιτισμοῦ. Ἡ Ἑλλὰς, χάρις εἰς τὴν ἀθάνατον καὶ λιγυρὰν γλῶσσαν τῆς καὶ τὴν ἐμπνευσμένην καὶ μυσταγωγικὴν διάνοιαν τῶν σοφῶν τῆς ἀνδρῶν, προωρίσθη ὑπὸ τῆς θείας προνοίας, ἥτις πόρρωθεν προκαταβάλλει τὰ σπέρματα τῶν μεγάλων κοσμοϊστορικῶν γεγονότων, νὰ ἀναδειχθῇ τῶν Ἑθνῶν Προμηθεὺς μέλλοντα νὰ χορηγήσῃ κατὰ τοὺς πρὸ καὶ μετὰ Χριστὸν αἰῶνας τοῦ σκότους καὶ τῆς ἀμυθείας ὡς φαινή λαμπράς, ἥτις μετελαμπάδευσεν εἰς τὴν Ἀνατλήν καὶ τὴν Δύσιν τὰ φερόβια καὶ μαργαρωδὴ νάματα τῆς τε θύραθεν σοφίας καὶ τῆς χριστιανικῆς θεολογίας. Καθ' ὅλους δὲ τοὺς ἱστορικοὺς σταθμοὺς τῆς ἀναπλάσεως καὶ ἀναγεννήσεως τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος καὶ τῆς ἐξάρσεως αὐτοῦ εἰς τὰς νεφέλωδεις σφαίρας τῆς ιδέας καὶ τῆς ἀθανασίας τῆς ψυχῆς τὸ Ἑλληνικὸν δαμόνιον ἐχρησίμευσεν ἀείποτε ὡς ρυθμιστῆς τῆς νῆας κατευθύνσεως τῶν ἀνθρωπίνων ἰδεῶν εἰς τὴν εὐρείαν λεωφόρον τῆς ἀληθινῆς προσόδου καὶ τῆς κατ' ἔμφω ἐδδλημονίας τῶν Λαῶν.

Ἐξάρσεις καὶ κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην δὲν ἔπρεπε νὰ γίνῃ. Ἰδοὺ ὅτι πρῶτη ἡ ἀθάνατος Ἑλλὰς καὶ μίλλιν πρ σφέρει τὰ σφάγια καὶ τὰ λύτρα

εἰς τὸν βομὸν τῶν νέων ἰδεῶν τῆς δικαιοσύνης τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἐρήνης καὶ τῆς ἐλευθερίας τῶν Λαῶν, ὅς ἐπαγγέλλεται καὶ ἐγγράται ἡ Κοινωνία τῶν Ἑθνῶν. Ὁ τελευταῖος οὗτος εὐεργετικὸς καὶ σωπτικός τῆς Εὐρώπης θεομὸς εἶναι τὸ μόνον πραγματικὸν κέρδος ὅπερ συναπεκόμισεν ἡ Εὐρώπη ἐκ τοῦ τρομακτικοῦ καταστασιατικοῦ πολέμου. Ἡ τελευταία αὕτη πεισθεῖσα ὅτι αἱ ἀρχαὶ τῆς ἐλικῆς λοχύος, τῆς δολοκλοκίας καὶ τοῦ στραγγαλισμοῦ τῆς ἐλευθερίας τῶν ἀνισχύρων λαῶν ἐχρεοκόπησαν, ὡς μὴ δυνάμεναι νὰ ἐγείρουν ἐν τῷ κόσμῳ εἰρηνικὸν καὶ μόνιμον Βασίλειον ἀπεφάσισαν νὰ ἰδρύσωσι τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἑθνῶν καὶ ἀραρότως ταύτην νὰ ἐδράσῃ ἐπὶ τῶν θεμελίων τῶν ἀνθρωπίνων δικαίων καὶ τῆς ἐλευθερίας τῶν Λαῶν.

Τὰς πρώτας ἀναρχὰς εἰς τὴν ἔκφανσιν καὶ ἐκδήλωσιν τῆς λοχύος τῆς φωνῆς τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἐλευθερίας, ἣν ἐκπροσωπεῖ ἡ Κοινωνία τῶν Ἑθνῶν, ἔδωκε διὰ τῶν ἀγνῶν αὐτῆς θυμάτων ἡ Κέρκυρα, ἡ μυροβόλος καὶ χαριτόστεπτος νύμφη τῶν Φαιάκων.

Τὸ τοιοῦτον δὲν πρέπει νὰ θεωρήσῃτε, ἀγαπητοὶ Κερκυραῖοι, ὡς ἀπλὴν σύμπτωσιν, ἀλλ' ὡς μίαν ἐξαιρετικὴν τιμὴν ἐκ μέρους τῆς θείας προνοίας, ἥτις φρονόμησεν ἐν ταῖς ἀνεξερευνήτοις Αὐτῆς βουλαῖς, οὕτως ὥστε νὰ προσενεχθῶσιν ὡς ἀγνότεραι καὶ ὑγενέστερα ἐξ ὑμῶν τῶν Κερκυραίων τὰ πρῶτα δολοκαυτώματα καὶ σεπτὰ καλλιεργήματα εἰς τὸν νέον τοῦτον βομὸν τῆς ἐλευθερίας τῶν μικρῶν Λαῶν, δι' ἣν συνεπῆς ἀγωνίζεται ἡ Κοινωνία αὐτῶν Ἑθνῶν. Διὸ καὶ δέον νὰ καυχῶσθε τὴν δικαίαν καὶ εὐγενῆ καύνησιν διότι ἐξ ὅλης τῆς ὥραιας καὶ ἡμεροφαιδῆς Ἑλλάδος εἰς ὑμᾶς ἔλαχεν ὁ κλήρος νὰ ἐξευμενίσθητε διὰ τῶν ἀγνῶν ὑμῶν θυμάτων τὸν αἰμοχαρῆ βροτολοιογὸν Ἄρην καὶ νὰ ἀπαλλάξητε τὴν Εὐρώπην νέων ἀλληλοσπαραγμῶν (1).

Κατ' αὐτὴν τὴν στιγμήν τῆς χαρᾶς καὶ τοῦ ἐξάλλου ἐνθουσιασμοῦ ἐπὶ τῇ ἀπελευθερώσει ὑμῶν στήψατε τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν ὑμῶν οὐχὶ εἰς τὴν προσενεχθείσαν ὑφ' ὑμῶν θυσίαν εἰς τοὺς θύτας ἀλλ' εἰς τὰς συμπαθείας καὶ τὰς τιμητικὰς ἐνδείξεις αἷς ἐξεδήλωσε σύμπας ὁ δίκαιος καὶ πεπολιτισμένος κόσμος πρὸς τὴν φιλόστοργον Μητέρα μας Ἑλλάδα, τὴν ἀγνὴν ταύτην κοιτίδα τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἐλευθερίας καὶ καὶ τὸ αἰώνιον ἐξελιστήριον τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἐθνικῆς ιδέας.

Καταλήγων προτρέπω ὑμᾶς νὰ φανήτε ἀντάξιοι γόνοι τῶν εὐκλεῶν ἡμῶν προγόνων, ἀπὸ τὰ εὐγενῆ στήθη τῶν ὁσίων ἀνέθρωςκε πάντοτε ἡ εὐφυχία καὶ ἡ αὐτοθυσία».

ΑΓΓΕΛΟΣ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

σ. Ἀστυνόμος Α'

(1) Ἡ κατάληψις τῆς νήσου Κερκύρας ἐγένετο ἀπὸ πονηρὰν Ἰταλικὸν Στόλον μὲ τὰ πολυβόλα ἐστραμμένα πρὸς τὴν πόλιν καὶ τοῦ ὁποίου ἡ συνθέσις ἦτο ἡ ἑξής: Μοῖρα θωρηκτῶν μάχης, μοῖρα ἐλαφρά, στολίσκος ἀντιτορπιλικῶν, καταδύμενα, στολίσκος ἀντιπορφυλίων καὶ βοηθητικῶν πλοίων. Τεμάχια ἐν συνόλῳ 36. Τὸ ὑπερ-τρέτων «Κόμης τοῦ Καβούρ», ὅπου καὶ ὁ Ναύαρχος Σολῶν, εἶπαι τρεῖς ἀρχικῶς ἀσφαίρους βολὰς, μετ' ὅ ἀρχεῖται ἐνσφαίρου κανονιοβολισμοῦ ἐξ ἀποστάσεως 500 μέτρων ἐναντίον τοῦ Νέου Φρουρίου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ὑπὸ τὴν Ἀγγλικὴν ὀργανωτικὴν Ἀποστολὴν ἐσεματονίζοντο οἱ μαθηταὶ τῆς Σχολῆς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων. Ταῦτοχρό-

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7)20 Ἰανουαρίου 1953 Π.Θ.Η.

ΚΗ Ρ Ο Ξ

τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

τῆς Π.Θ.Ε.Ο.Κ.

Ἐ ν τ α υ θ α

Κύριε Πρόεδρε

Συγαίρων ὑμᾶς καὶ δι' ἡμῶν ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου σας διὰ τὴν ἐκλογὴν σας, δρώμεναι τῆς εὐκαιρίας τὰ ὑποβάλλω ταπεινῶς τὴν γνώμην ὅτι πλὴν τῶν ἐνεργειῶν τὰς ὁποίας βεβαίως θὰ καταβάλῃτε παρὰ τῇ Ἑθνικῇ Κυβερνήσει διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἐλευθέρως ἀσκήσεως τῶν δημοσκευτικῶν καθηκόντων μας, πρέπει νὰ φροντίσῃτε ἐκ παραλλήλου πάσῃ δυνάμει ὅπως ἐπιτευχθῇ ἡ ἑνωσις ὅλων τῶν ὁμοφρόνων Ἀδελφῶν μας διὰ τῆς ἁρσεως τῶν ὑφισταμένων παρεξηγήσεων καὶ προκαταλήψεων, καὶ τὴν συγχώνευσιν ὅλων τῶν παρατάξεων μας τῶν ἀγωνιζομένων διὰ τὴν αὐτὴν μὲ ἡμᾶς ἰδεολογίαν ὑπὸ ἐνιαίαν Διοίκησιν διὰ τῆς συγκροτήσεως Γενικῆς Συνελεύσεως, εἰς ἣν δεόν νὰ συμμετάσχουν πάντες, ἵνα συζητήσωμεν ἐν πνεύματι πραΰτητος ὡς ἴσοι ἀπέναντι τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος καὶ ὑπεύθυνοι ἔναντι τοῦ Θεοῦ, τῆς Ἱστορίας καὶ τῶν Σεβ. Ἀρχιερέων μας, τὸν τρόπον τῆς κατοχυρώσεως τῶν δικαιωμάτων μας, ἅτινα κατεπατήθησαν μέχρι σήμερον ὑπὸ τῶν Κυβερνώντων τὴν χώραν μας Πολιτικῶν, καὶ τὰ ὁποῖα ἀνεγνωρισμένα ὑπὸ τοῦ Συντάγματος ἐλλείζομεν ὅτι θ' ἀναγνωρισθῶσιν ὑπὸ τῆς παρούσης Κυβερνήσεως τοῦ ἐνδόξου Στρατάρχου Παλάγου ὅστις ἐπηγγέλετο Ἱσοπολιτείαν καὶ Δημοκρατικὴν Διοίκησιν, δείγματα τῶν ὁποίων ἔχομεν κατὰ τὸ βραχὺ διάστημα τῆς διακυβερνήσεως τῆς χώρας ὑπ' αὐτοῦ.

Τέιναιτε ὅθεν τὰς γείρας πρός πᾶσαν κατεύθυνσιν, λομονήσατε τὸ παρελθόν, ἀναλογισθεῖτε τὰς εὐθύνας σας, παραμεροῦσατε κάθε ἐμπόδιον.

Ἐάν ὑπῆρξαν τινὲς οἵτινες ἐπλανήθησαν εἰς τὰς ἐνεργείας καὶ ἀποφάσεις των τὸ σφάλιν ἀνθρώπινον. Ζητήσατε εἰλικρινῇ συνεργασίαν ὅλων διὰ νὰ χωρὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον διὰ ν' ἀμοιφθοῦν οἱ κόποι καὶ αἱ ταλαιπωρίαι τῶν Ἀρχιερέων μας διὰ νὰ εὐφρανθοῦν οἱ Ἀδελφοί μας διὰ νὰ κατασχυρῇ ὁ κοινὸς ἡμῶν ἔξθρος.

Ἄς ὑποταχθῶμεν ὅλοι εἰς τὴν Φωνὴν τοῦ Κυρίου συνιστῶντες ἁγία. Οὐδεὶς ἄς μὴ ἐδρεθῇ παρήκοος. Ἀγάπη, Εἰλικρίνεια, Φιλαλληθία ἄς πρυτανεύσουν εἰς τὰς συνειδήσεις ὅλων μας.

ὡς τὸ καταδρομικὸν «Πρεμούνα», γερμανικῆς προελεύσεως, βάλλει ἐναντίον τοῦ Παλαίου Φοιτηρίου ἐξ ἀποστάσεως μικροτέρως τῶν 300 μέτρων καθ' ὃν χρόνον ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων τοῦ Φοιτηρίου τοῦτον ἐκινεῖτο μικρὰ παιδί καὶ γυναῖκες λίαν ὁραταὶ ἐν τῇ ἀποστάσει ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐβάλλε καὶ καθ' ὃν ἐπίσης χρόνον ἐπορεύοντο εἰς τὴν κάτωθι τῶν ἐπάλξεων τοῦ φοιτηρίου θάλασσαν περὶ τὰ 200 ὁρμᾶν προσφυγοποιῶν. Ὁ βορβαραδισμὸς διήρκεσεν ἐπὶ 25 λεπτά τῆς ὥρας. Ἐφρονέθησαν ἐν συνόλῳ παιδάκια, γέροντες καὶ γυναῖκες 15 καὶ πλείστοι ἐτραυματίσθησαν.

Κοινὸν τὸ συμφέρον, κοινὸς ὁ Ἀγὼν κοινὴ ἡ προσπάθεια.

Ἄς λάβωμεν ὅλοι ὑπ' ὄψιν τὴν σαφρότητα τῆς καταστάσεως καὶ ἄς ἀναλογισθῶμεν τὰς εὐθύνas μας. Οἱ καιροὶ οὐ μενετοί.

Ἄς συσπειρωθῶμεν πάντες πέριξ τοῦ Δ. Συμβουλίου μας. Ἐν τῇ ἐνώσει ἡ ἰσχὺς μας. Ἐάν ἐπιτευχθῇ αὕτη τ' ἀποτελέσματα θὰ εἶναι καταπληκτικὰ διότι εἴμεθα δύναμις τεραστία καὶ ἡ δύναμις αὕτη ζητεῖ τὴν δυναμικὴν ἡγεσίαν διὰ νὰ τὴν κατευθύνῃ εἰς τὴν ἐπιτεῦξιν τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ. Ἄς ὑψώσωμεν ὅθεν τὰ βλέμματα εἰς τὸν Οὐράνιον ἡμῶν Πατέρα καὶ ἄς παρακαλέσωμεν Αὐτὸν ἵνα παρόσχῃ ἐκ τῶν ἀκνωτῶν πηγῶν τῆς χάριτος τοῦ τὸ ἔλεος, τὸν φωτισμὸν καὶ τὴν Δύναμιν εἰς ὑμᾶς μὲν νὰ ἐπιτύχητε τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ βαρυσταίου καθήκοντος εἰς τὸ ὅποιον σας ἐκάλεσεν ἡ ψήφος τοῦ ἀγωνιζομένου Λαοῦ, εἰς δὲ τὴν λαοπρόλητον Κυβέρνησιν νὰ θρῦσῃ τὴν ἀντίδρασιν τῶν σκοτεινῶν Ἀνθρώπων οἵτινες ἐπιζητοῦσι νὰ στραγγαλίσουν τὴν φωτὴν τῆς συνειδήσεώς μας δι' ἀναρχομιστικῶν μέσων οἷα εἶναι τὸ κλεισιμὸν τῶν Ἱερῶν Ναῶν μας, ἡ διώξις τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Κλήρου, καὶ αἱ καταδικαστικαὶ ἀποφάσεις τῶν Δικαστηρίων καὶ τὰ ὁποῖα οὐδέποτε θὰ κάμψουν τὴν ἀγωνιστικὴν ἡμῶν διάθεσιν διὰ νὰ περιφρουρήσωμεν τὰ διὰ τοῦ Συντάγματος παρεχόμενα ἡμῖν δικαιώματα ὡς Ἐλευθέρων Ἑλλήνων Πολιτῶν ἐχόντων οὐ μόνον ὑποχρεώσεις ἀλλὰ καὶ δικαιώματα τὰ ὁποῖα ἔχομεν ἀκράδαντον πεποιθήσιν ὅτι δὲν θὰ μᾶς στέρησῃ ὁ ἐνδοξος Στρατάρχης καὶ οἱ ἄξιοι Συνεργάται του τῶν ὁποίων τὴν ἀνάδωκον εἰς τὴν Κυβέρνησιν νῆχόμεθα καὶ διὰ τὴν ὁποίαν ἡγεμόνημεν δι' ὅλων μας τῶν δυνάμεων.

Ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι ἡ ἀνυστερόβουλος προσπάθεια ὑμῶν θὰ στεφθῇ ὑπὸ ἐπιτυχίας καὶ ὅτι συντόμως θὰ μᾶς καλέσῃτε νὰ πανηγυρίσωμεν τὴν ἐπιτεῦξιν τῶν ἐπιδιωκομένων σκοπῶν μας, θέτω εἰς τὴν διάθεσίν σας τὰς ἀσθενεῖς μου δυνάμεις διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος, καὶ τὴν ἐπιτεῦξιν τῆς ἑνώσεως ὅλων.

Ἀμειλῶ μετὰ τῆς ἐν Χριστῷ Ἀγάπης
ΠΑΝΑΓ. Δ. ΜΠΕΝΗ ΨΑΛΤΗΣ

Νέον Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς
Π.Θ.Ε.Ο.Κ.

Εἰς ἄλλην στήλην θὰ ἀναφέρωμεν λεπτομερῶς τὴν συγκροτήσιν τοῦ νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Π.Θ.Ε.Ο.Κ. καὶ τοὺς τρόπους ἀντιμετωπίσεως ὑπ' αὐτοῦ τῆς δυσχεροῦς καταστάσεως ἣς περιβάλλει τὸν Ἀγῶνα μας καὶ τὸν πιέζει ἀσφυκτικῶς.

Ἐνταῦθα χαιρετίζομεν μετ' ἐνθουσιασμοῦ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοὺς οἵτινες ἐν γνώσει τῶν ἐκτάκτως δυσχερῶν περιστάσεων, ἀναλαμβάνουν τὸ βῆρος τῶν εὐθυνῶν μᾶς τεραστίας ὑποθέσεως καὶ μᾶς ὑπόσχονται τὴν ἰσχυρὴν τῆς Ἐκκλησίας μας.

Τὸ καθήκον ὅλων τῶν ἀδελφῶν εἶναι νὰ συσπειρωθῶμεν μὲ φανατισμὸν γύρω ἀπὸ τὴν νέαν μας ἡγεσίαν καὶ νὰ χαιρετίσωμεν τὴν ἀλλαγὴν αὐτὴν ὡς ἀπαρχὴν εὐδοκῶν ἐξελίξεων.

Ἑμπρακτός Χριστιανισμός

Ὀλίγοι ἀδελφοὶ τῶν ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα Παραρτημάτων θὰ γνωρίζουν ἀσφαλῶς ὅτι καὶ εἰς τὴν ἀκρὴν ἀκρότητα τῆς γῆς ὑπάρχουν γνήσια τέκνα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, τέκνα τὰ ὁποῖα ἀγωνίζονται ὑπὸ τὴν σημαίαν τῶν ἱδανικῶν μας διὰ τὴν ἐπιβολὴν τῶν ἱερῶν μας σκοπῶν.

Οὕτω εἰς τὴν ὑπερατλαντικὴν Ἀμερικανικὴν Δημοκρατίαν ὑπάρχει ἰσχυροτάτη κοινότης τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων μὲ πλουσίαν χριστιανικὴν καὶ κοινωνικὴν δραστηριότητα, τῆς ὁποίας ἡ καλὴ ἀπήχηση φθάνει μέχρις ἐδῶ. Ὁ φιλανθρωπικὸς μάλιστα σύλλογος τῶν «Κυριῶν τοῦ Παναγίου Τάφου» εἶναι μὴ κοινὴ ἡμεῖς πολλὰς φορές ἐδῶ ἔχομεν αἰσθανθῆ τὴν συνδρομὴν τῶν.

Εὐχαριστοῦμεν λοιπὸν τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τὰς ἀδελφὰς αὐτὰς μὲ τὰς ἀόκνους προσπάθειάς των διὰ τὸ καλὸν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοὺς εὐχόμεθα πλουσίαν καρποφορίαν Χριστιανικῶν ἔργων.

Τὸ παράρημα Θιβῶν

Ὅλα τὰ Παραρτήματα τῆς Ἑλλάδος ἀντεπερὶ ἔστησαν εἰς τὴν πρόσκλησιν τῶν Γραφείων τῆς Ἱ. Συνόδου διὰ τὴν οικονομικὴν ἐνίσχυσιν, ἐκείνο ὅμως ποὺ πρέπει νὰ ἐξαρθῇ περισσύτερον εἶναι ἡ αὐτοθυσία τοῦ Παραρτήματος Θιβῶν μὲ ἐπιγραφὴν τὸν ἀκάματον ἐργάτην τοῦ Χριστοῦ ἀδελφὸν Κ. Τούτουζα, τὸ ὁποῖον ὄχι μόνον ἀπέστειλε τὸ περισσεύμα του ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ ὑστερήματός του ἀκόμη.

Συγχαίρομεν τὸν ζήλον τῶν ἀδελφῶν.

Ἀνακοίνωσις

Ὑπενθυμίζομεν εἰς τὰ Παραρτήματα καὶ εἰς τοὺς ἀδελφοὺς ὅλης τῆς Ἑλλάδος, ὅτι ἐὰν δὲν φροντίσουν νὰ διαδώσουν τὰ ἡμερολόγια τοῦ ἔτους 1953 ὁ ἅγιος θὰ ζημιωθῇ ἀρχικά.

Διότι ἐκτός ἀπὸ τὸ ψυχολογικὸν ζήτημα τὸ ὁποῖον ὑπάρχει εἰς τὴν διάθεσιν ἡμερολογίων Ὁρθοδόξων ἀκόμη καὶ εἰς τοὺς νεοημερολογίτας, εἶναι καὶ ὁ οικονομικὸς ἀντίκτυπος ὁ ὁποῖος θὰ εἶναι μοιραῖος ἐὰν παραμείνουν τὰ ἡμερολόγια τοῦ 53 ἀδιάθετα.

Φροντίσατε λοιπὸν ἀδελφοὶ ἐγκαίρως καὶ γράψατε εἰς τὰ γραφεῖα μας Τζωρτζ 6 μὲ τὴν βεβαίωσιν ὅτι προσφέρετε ὑψίστην ὑπηρεσίαν εἰς τὸν Ἅγωνα.

Κατακόρυφος πτώσις

Ἀντιγράφομεν κατὰ λέξιν τὴν κατωτέρω πληροφορίαν ἀπὸ τὴν «Φωνὴν τῆς Ἐκκλησίας» τῆς 15ης Ἰανουαρίου 1953.

«Κατὰ πληροφορίας ὁ κ. Ἀλιβιζάτος προτίθεται νὰ μεταβῇ εἰς Ἀμερικὴν, ἵνα ἐπικοινωνήσῃ μετὰ τῶν ἐκεῖ ἀρχηγῶν τῶν προτεσταντικῶν Ἐκκλησιῶν, μὲ προοπτικὴν νὰ τεθῶσι τὰ θεμέλια τῆς ἑνώσεως τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μετ' αὐτῶν. Σημειωθήτω ὅτι ἡ Ἱ. Σύνοδος οὐδεμίαν τοιαύτην ἀπόφασιν ἀποστολῆς ἐλάβεν».

Ἡ τελευταία ὑποκριτικὴ ἀρνησις τῆς Συνόδου τῆς ἐπισήμου Ἐκκλησίας νὰ ἐπικυρώσῃ τὸ ἐπικίνδυνον διὰ τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν ταξίδιον τοῦ κ. Ἀλιβιζάτου οὐδένα πείθει καὶ ἡ ἐναπομείνουσα

ἐντύπωσις εἶναι ὅτι καὶ αὐτὴ εὐλογεῖ τοιαύτας ἀπεμπολήσεις τῶν θησαυρῶν τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας εἰς τοὺς αἰρετικούς προτεστάντας.

Διότι πῶς ἄλλως ἐξηγεῖται ἡ σιωπὴ τῆς ἡ δολιγολόγος προσποίησης ἀγνοίας τοῦ ταξιδίου αὐτοῦ. τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ κ. Ἀλιβιζάτος ἀπὸ πρωίας μέχρι βαθύας νυκτὸς περιφέρεται εἰς τοὺς ἀδελφούς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἐνεργῶν πάντοτε τῇ συνεννοήσει μετὰ τῶν ἐν αὐτῇ ἀνωτάτων κληρικῶν ἂν μὴ σκόπιμος καὶ ἐθελήμενη;

Καὶ ἐὰν ἡ Σύνοδος ἀποδοκιμάζει τὰς ἐνεργείας αὐτὰς τοῦ κ. Καθηγητοῦ, διατὶ δὲν ὑψώνει τὴν φωνὴν τοῦ ἐλέγχου τῆς πρὸς τὰς τοιαύτας ἐνεργείας σιγματίζουσας αὐτὰς καὶ ἡρεμοῦσα τὰς τετραγαμμένας συνελήψεις τῶν πιστῶν τῆς;

Ἡμεῖς ἔχομεν πολλοὺς φόβους διὰ τὸ μέλλον τῆς ἐπισήμου Ἐκκλησίας.

Γνωρίζομεν ὅτι ἡ ἀρχικὴ καινοτομία τοῦ ἡμερολογίου ἀπετέλεσεν ὀλισθηρὸν ἑδαφὸς εἰς τὴν κατοπινὴν τῆς πορείαν.

Εὐρίσκομεν δὲ φυσικὴν—φυσικωτάτην τὴν μελετωμένην ὑπὸ τοῦ κ. Ἀλιβιζάτου ἑνωσιν Ὁρθοδόξων (!) καὶ προτεσταντῶν καθὼς τὴν εὐρίσκει φυσικὴν καθὼς ποὺ γνωρίζει στοιχειωδῶς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἱστορίαν.

Μωραίνει Κύριος ὃν βούλεται ἀπολέσαι.

Ἡ ΚΑΤΑΔΥΣΙΣ

Πειθαρχοῦντες εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς Κυβερνήσεως περὶ μὴ καταδύσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εἰς τὰ φαληρικὰ ὕδατα, δὲν προέβημεν εἰς ταύτην ἐφέτος μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ Ἐθνικὴ μας Κυβέρνησις, κατὰ τὰς ὑποσχέσεις τῶν ἀρμοδίων ὑπουργῶν, θέλει μᾶς ἀποδώσει τὰς θρησκευτικὰς μας ἐλευθερίας. Ἐνεκεν τούτου συγχαίρωμεν καὶ εὐχαριστοῦμεν ἅπαντας τοὺς ἀγαπητοὺς ἀδελφοὺς διὰ τὴν πειθαρχίαν καὶ κατανόησιν ἣν ἐπέδειξαν εἰς τὰς συστάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς ὁργανώσεώς μας.

Ἐκλεκτοὶ Γάμοι

Τὴν Κυριακὴν 5ην Ἰανουαρίου π. ἡμ. ἐτέλεσεν τοὺς Γάμους τοῦ ὁ ἐκλεκτοῦ ἀδελφοῦ καὶ ἐπιστήμου Διονύσιος Μπαυστάιος μετὰ τῆς διδῆς Λουίζας Κονταξῆ ἐκ Καλαμών.

Ὁ ἀδελφὸς Διονύσιος ἐν τῷ προσώπῳ τῆς συζύγου τοῦ Λουίζας εὐρίσκει ὄντως τὸν καλλίτερον συνεργάτην διὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν μιᾶς ζωῆς Χριστιανικῆς μὲ πλουσίους καρποὺς κοινωνικῆς δρασεως.

Τοὺς εὐχόμεθα δλωφύχως ἀνέφελον καὶ εὐρηκὸν βίον.

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ Α.Ν. 1092/1938

Διευθυντής: Ἀγγελος Ἀντωνόπουλος

Τζωρτζ 6. (πλ. Κόρινθος) — Ἀθήναι

Υπεύθυνος Τυπογραφείου: Γεώργιος Σερμυλῆς

Θεμιστοκλέους 33 — Ἀθήναι

Ἐμβλήματα Συνδρεμόν

Ἐμβλήματα, μένον διὰ ταχυτέραν ἐπιστολὴν ἀπευθύνονται: Πρὸς τὸν Πανεσ. Πανάρτεον Πετρίδη Τζωρτζ 6 — Γ/ Γούργις Ἀττικῆς

Γεγονότα καὶ Κρίσεις

ΤΟ ΝΕΟΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΤΗΣ Π.Θ.Ε.Ο.Κ.

Πεὶ δὲ

Ἀπαντα τὰ μέλη τῆς Π.Θ.Ε.Ο.Κ. Ἀθηνῶν,
Πειραιῶς καὶ Παραρτημάτων

Ἀγύπητοι ἐν Χριστῷ ἀδελφοί

Ἀναλαβόντες σήμερον τὰ ἱερὰ ἡμῶν καθήκοντα, ὡς Διοικητικὸν Συμβούλιον Πανελληνίου Ὁρθοδόξου Κοινωνίας ἡμῶν πρῶτιστον ἡμῶν καθ' ὅσον θεωροῦμεν ὅπως ἰσχύει ὑμᾶς μέν, τοὺς ἀδελφοὺς Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ὡς ἐκλογὴς ἡμῶν, διαβιβάζομεν τὰς θερμότητας εὐχαριστίας μας διὰ τὴν μεγάλην αὐτὴν τμήν, τὴν ὅποιαν μᾶς ἐδώσατε νὰ ἐμπιστευθῇτε εἰς ἡμᾶς τὴν διοίκησιν καὶ ἐν γένει διαχειρίσιν ἐπὶ τῆς Κοινωνίας ἡμῶν ζητημάτων, εἰς στιγμὰς μάλιστα τόσον κρίσιμους διὰ τὸν ἱερόν ἡμῶν ἀγῶνα, πρὸς ἁπαντίας δέ, ὑμᾶς τε τοὺς ἐκλογεῖς καὶ τοὺς τῶν Παραρτημάτων ἀδελφοὺς τὸν ἀδελφικὸν χαριστισμὸν, συνοδευόμενον μὲ τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ καὶ διαβεβαιώσωμεν συγχρόνως Ὑμᾶς ὅτι θέλομεν καταβάλλει πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν, θυσιάζοντες τὰ πάντα καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν ζωὴν ὅπως φέρωμεν εἰς ἁλίστον πέρας τὸν ἱερόν Ἀγῶνα, τὸ ὅποιον μᾶς ἐμπιστεύθητε καὶ συστήσωμεν πρὸς ὅλους πειθαρχίαν, θάρρος, ὁμόνοιαν καὶ ἀγάπην.

Ἐπὶ τούτοις διατελοῦμεν ἐν ἀγάπῃ τοῦ Χριστοῦ

Τὸ Νέον Διοικητικὸν Συμβούλιον

Πέτρος Γιαννόπουλος Πρόεδρος

Δ. Δαμόσκος α' Ἀντιπρόεδρος

Ἀγγ. Ἀντωνόπουλος β' Ἀντιπρόεδρος

Ἀλέξ. Σταυριανὸς Ταμίας

Κων. Λιανὸς Γεν. Γραμματεὺς

Γεώργ. Φραγκογιάννην Εἰδ. Γραμμ.

Παν. Χρονὰς Ἐφορος

Μιχ. Γάκης Κοσμητὸς

καὶ Δημ. Κυριακόπουλος, Κων. Νικολακόπουλος, Κων. Θεοφάνης, Γεώργ. Τζιμόπουλος, Γεώργ. Κόττης, Ἀντ. Ἀσοῦτης, Σταβρός, Ἀλλοίμονος. Σύμβουλοι

ΤΟ ΝΕΟΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Τὸ ἐκ τῶν ἐκλογῶν τῆς 8/18 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. προελθὼν νέον Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Π.Θ.Ε.Ο.Κ. συνῆλθεν εἰς πρώτην αὐτοῦ συνεδρίσιν, καθ' ἣν ἐξέλεξε Πρόεδρον αὐτοῦ τὸν κ. Πέτρον Γιαννόπουλον, α' ἀντιπρόεδρον τὸν κ. Δημ. Δαμόσκον, β' ἀντιπρόεδρον τὸν κ. Ἀγγ. Ἀντωνόπουλον, ταμίαν τὸν κ. Ἀλέξ. Σταυριανόν, Γεν. Γραμματεὰ τὸν κ. Κων. Λιανόν, εἰδικὸν Γραμματεὰ τὸν κ. Γεώργ. Φραγκογιάννην, Ἐφορον τὸν κ. Παν. Χρονάν, καὶ Κοσμητὸν τὸν κ. Μιχ. Γάκην.

Ἡ πορεία τοῦ Ἀγῶνος μας

Πολλοὶ ἀδελφοὶ ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος ἐπαγωνίως ἀναμένουν τὴν λυτρωτικὴν σιγμὴν, κατὰ τὴν ὅποιαν θὰ ἐορτάσωμεν τὴν νικητήριαν.

Γνωρίζομεν ὅτι ὁ πόθος αὐτὸς τῶν ἀδελφῶν εἶναι μέγας καὶ ἀφειλόμενος νὰ τὸν ἱκανοποιήσωμεν ἐν μέλει πληροφορηθῶτες αὐτοὺς τὰς σχετινὰς μας ἐνεργείας.

Βεβαίως αὐτὴν τὴν σιγμὴν δὲν εἴμεθα εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ τοὺς ἀναγγεῖλωμεν τὴν νικητήριον λαχὴν· τενικήμεν.

Μέχρις αὐτῆς τῆς σιγμῆς, ἥτις θὰ εἶναι ἡ τελευταία μὴς θλίψεως περιπετείας, εἰς ἡμᾶς κακοῦ ἀνείρου καὶ ἡ ἀρχικὴ μὴς νέας ἐποχῆς, μέχρις αὐτῆς τῆς σιγμῆς λέγομεν, ὅπως μεσολοβήσωμεν ἀρκετὰ ἀνύμνη σιγμὰ.

Ὅταν γνωρίζωμεν ὅμως τὰς φοβερὰς δυσκολίας αἵτινες παρεμβάλλονται εἰς τὴν λήσιν τοῦ ζητήματός μας, ὅταν καὶ μὲ ὀλίγη φαντασίαν μαρτυροῦμεν ἐπειρους τοῦ ἀοράτως κινουμένου ἐναντίον μας τὸν ἐξωτερικὸν ἀγῶνα διωγμὸν, τότε θὰ ἀντιληφθῶμεν ὅτι τὰ πρόγματα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀπλοποιηθῶσιν οὔτε νὰ λάβουν ἀσφαλτοειδὲς λύσεις.

Διὰ τοῦτο χωρὶς οὔτε λεπτόν νὰ παύομεν ἐνεργοῦντες διὰ τὴν κατάλυσιν τῶν τειχῶν τὰ ὅποια ἔχουν γύρω μας ὁρμηθῇ, ἐν τούτοις τὸ ἔργον εἶναι εἶναι δυσχερόστατον καὶ ἡ πρόθεσις του σταθερὰ μὲν ἀλλὰ βραδεία.

Ἀν ὅμως δὲν δυνάμεθα νὰ καθορίσωμεν ἐπακριβῶς τὸ χρονικὸν σημεῖον τῆς νίκης, δυνάμεθα νὰ δημηλώσωμεν μετὰ βεβαιότητος ὅτι θὰ ἐπικύχωμεν αὐτὴν.

Τούτο τὸ στηρίζομεν, εἰς τὸ σημεῖον εἰς τὸ ὅποιον καὶ ὅλον τὸ πανελλήνιον στηρίζει τὰς ἐλπίδας του, εἰς τὸ ἀδέκαστον καὶ ἀνίκητον πρῶτον τοῦ Σπυριδίου.

Πιστεύομεν ὅτι ὁ ἐθνικὸς αὐτὸς ἀγῶν δὲν θὰ ἐπὶ τρέψῃ νὰ συνεχισθῇ μεσοῦντος τοῦ 20οῦ αἰῶνος ἡ σκιὰ αὐτῆς σελίς τῆς νεοελληνικῆς ἱστορίας τὴν ὅποιαν ἤνοιξαν οἱ ἀνθρώποι.

Ἐξ ὅλων αὐτῶν καὶ ἄλλων ἀνύμνη ἀποκτῶμεν τὴν βεβαιότητα τὴν ὅποιαν μεταδίδομεν καὶ εἰς τοὺς ἀδελφοὺς μας ὅλης τῆς Ἑλλάδος ὅτι συντόμως θὰ ἀποκηρύσωμεν τὴν ἀπωλεσθεῖσαν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλληνικῆς μας.

Συνιστῶμεν μόνον πειθαρχίαν καὶ ἐμπιστοσύνην εἰς ὅσους ἔχουν ἀναλάβει αὐτὴν τὴν εὐθύνην.

Τὰ ῥῶσα τοὺς εἶναι ἐξασφαλισμένα.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἐκθεσὶν τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐκ τῶν κ. κ. Ἡλία Ἀγγελιοπούλου, Διονυσίου Μπατιστάτου, Ἀντωνίου Ζούλια καὶ ἀποφασίσαντες τῶν μελῶν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, δι' ἧς αὕτη ἐπεκύρωσε τὴν ἐκθεσὶν τῆς ἐπιτροπῆς, ἀποφαινόμεθα ὅτι ἡ Διοικούσα ἐπιτροπὴ, ἐκ τῶν κ. κ. Νικολάου Χαλιδάκη, Σταύρου Καρμυήτσου, Στ. Λύκου, Δημ. Λαμπροπούλου, Κων. Κομνηνοῦ, Θεοδ. Κανάκη, διαχειρίσθη μὲ σύνεσιν, ζήλον καὶ ἀνταπείνησιν τὸν ἱερόν Ἀγῶνα. Οὐδεμίαν ἀνωμαλίαν Διαχειριστικὴν ἢ Διοικητικὴν προσέφυκε. Ἐπ' αὐτῇ καὶ ἐξεργάσθη ἡ ἐκτελέσεια καὶ αἱ εὐχαριστίαι πρὸς τοὺς τρομνηθέντας ἐργάτας τοῦ ἱεροῦ Ἀγῶνος, κατὰ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Γ. Φ. Ταμείου.